

«Καὶ αὐτοὺς δὲν μποροῦν νὰ τοὺς ἀγνοήσουν οἱ Οἰκουμενιστὲς»

Συμπροσευχὴ μετὰ τῶν ἑτεροδόξων*

Τὸ διπλοῦν ἀμάρτημα

*Τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου
Αἰδ. π. Διονυσίου Τάτση*

Α **ΚΑΤΑΝΟΗΤΗ** εἶναι ἡ ἐπιθυμία μερικῶν Ὁρθοδόξων ἡγε-
τῶν νὰ ἐπισκέπτονται τὸ Βατικανὸ καὶ ν' ἀσπάζονται τὸν
Πάπα, δηλαδὴ τὸν μεγαλύτερο αἰρετικό, ὅσο καὶ ἂν αὐτὸ φαίνε-
ται σκληρὸ καὶ παράδοξο.

Δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε ὅτι ὁ Παπισμὸς εἶναι αἵρεση. Βέβαια,
οἱ Οἰκουμενιστὲς ἀποφεύγουν νὰ ποῦν κάτι τέτοιο, γιὰτὶ θέλουν
νὰ διατηροῦν τὶς σχέσεις τοὺς μὲ τὸν Πάπα.

* * *

Ἡ ἐπίσημη ἐπικοινωνία μὲ τοὺς αἰρετικούς εἶναι διπλὸ ἀμάρ-
τημα:

- **ἀφ' ἑνὸς** εἶναι καταπάτηση τῶν ἱερῶν Κανόνων, ποὺ ἀπαγο-
ρεοῦν τὸ συγχρωτισμὸ μὲ τοὺς αἰρετικούς καὶ τὴ συμπροσευχὴ
καὶ

- **ἀφ' ἑτέρου** προκαλεῖ μέγιστο σκανδαλισμὸ στὸν πιστὸ λαό,
ποὺ δὲν ἀνέχεται νὰ βλέπει τοὺς Ἐπισκόπους, τοὺς Ἀρχιεπισκό-
πους καὶ τοὺς Πατριάρχες νὰ συμμετέχουν σὲ λατρευτικὲς ἐκδη-
λώσεις (φορώντας τὰ λειτουργικά τοὺς ἄμφια) μὲ αἰρετικούς καὶ
νὰ εὐλογοῦν τὰ πλήθη!

* * *

Οἱ Οἰκουμενιστὲς ἰσχυρίζονται ὅτι τὸ νὰ παραστεῖ ἓνας ὀρθό-
δοξος κληρικὸς σὲ μιὰ λατρευτικὴ ἐκδήλωση ἑτεροδόξων δὲν
εἶναι συμπροσευχή. Συμβουλεύουν μάλιστα τὸν ἅπλο λαὸ νὰ θεω-

ρεῖ αὐτὴ τὴ συμμετοχὴ ὡς κοινωνικὴ ἐκδήλωση καὶ μόνο.

Δὲν εἶναι, ὅμως, ἔτσι. Στὸ ναὸ πηγαίνουμε, γιὰ νὰ λατρέψουμε τὸν ἀληθινὸ Θεὸ καὶ ὄχι γιὰ κοινωνικὲς ἐκδηλώσεις.

Ἐπίσης, σ' αὐτὲς τὲς ἐκδηλώσεις γιατί φοροῦν τὰ ἄμφιά τους οἱ κληρικοί; Χρειάζονται οἱ κοινωνικὲς ἐκδηλώσεις ἄμφια;

Εἶναι, λοιπόν, συμπροσευχὴ σ' ὄλο της τὸ μεγαλεῖο, μὲ ἐπισημότητα, μὲ λαμπρότητα καὶ μὲ προβολή, γιὰ νὰ εἶναι καθολικὸς ὁ σκανδαλισμός!

* * *

Ἅ Ο ΜΕ' ἀποστολικὸς Κανόνας ἀναφέρει:

«Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος αἵρετικοῖς συνεξάμενος, μόνον, ἀφοριζέσθω, εἰ δὲ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς, ὡς Κληρικοῖς, ἐνεργῆσαί τι, καθαιρείσθω».

Ἡ συμπροσευχὴ λοιπὸν ἀπαγορεύεται.

Ἅ Ο ΔΕ ΝΣΤ' ἀποστολικὸς Κανόνας λέει ὅτι εἶναι μεγάλο ἁμάρτημα νὰ εἰσέλθει ἓνας κληρικὸς ἢ λαϊκὸς σὲ ναὸ αἵρετικῶν, γιὰ νὰ προσευχηθεῖ.

Σημειώνουμε ἀκόμα καὶ τὸν ΛΓ' Κανόνα τῆς ἐν Λαοδικεῖα Τοπικῆς Συνόδου:

«Ὅτι οὐ δεῖ αἵρετικοῖς ἢ σχισματικοῖς συνεύχεσθαι».

* * *

Θεωροῦμε ὠφέλιμο νὰ ὑπενθυμίσουμε καὶ τὴ γνώμη τοῦ Γέροντος Ἐπιφανίου Θεοδωροπούλου, ὁ ὁποῖος ὑπεστήριξε ὅτι ἡ συμπροσευχὴ μὲ τοὺς αἵρετικοὺς καταδικάζεται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν ἐξ ἀγάπης.

Ἐλεγε χαρακτηριστικά:

«Ἡ συμπροσευχὴ ἀπαγορεύεται ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ ὡς ἐκ τούτου, εἶναι πάντῃ ἀποκρουστέα. Περιττεύει δὲ νὰ σημειώσω ὅτι ἡ ἀπαγόρευσις ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς μεθ' αἵρετικῶν συμπροσευχῆς καὶ γενικῶς τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας, ἐξ ἀγάπης ἀπορρέει. Ἐξ ἀγάπης οὐ μόνον πρὸς τοὺς Ὀρθοδόξους (ἵνα μὴ διὰ τοιούτων ἐκδηλώσεων, καθαρῶς θρησκευτικῶν, ἀμβλυθῆ παρ' αὐτοῖς τὸ ὀρθόδοξον αἰσθητήριον καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον γένηται δεκτὴ ἐν τῇ συνειδήσει αὐτῶν ἡ ἁρμονικὴ καὶ ἀδιατάρακτος συνύπαρξις ἀλήθειας καὶ ψεύδους, φωτὸς καὶ σκότους), ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς αἵρετικούς, οἵτινες δι' αὐτοῦ τοῦ

ἀποκλεισμοῦ, δι' αὐτῆς τῆς θρησκευτικῆς “καραντίνας”, καλοῦνται νὰ συνειδητοποιήσωσι τὴν πλάνην αὐτῶν, καλοῦνται νὰ ἀντιληφθῶσι τὸ γεγονός ὅτι εἶναι ἐκτὸς τῆς σωζούσης Κιβωτοῦ, καλοῦνται νὰ συναισθανθῶσιν ὅτι βαδίζουν ἐν ὁδῷ ἐπισφαλεστάτῃ».

* * *

Οἱ συναντήσεις Ὁρθοδόξων καὶ Παπικῶν κληρικῶν στὶς μέρες μας εἶναι πυκνές. Καὶ τὸ διπλὸ ἀμάρτημα τῆς συμπροσευχῆς ἐπίσης συχνό.

Κανείς, ἢ καλύτερα λίγοι, τολμοῦν νὰ διαμαρτυρηθοῦν καὶ νὰ ἐλέγξουν τοὺς ἐνόχους.

Ἀκόμα καὶ ἐκεῖνοι, ποὺ παραδοσιακὰ ἀντιδρούσαν στὶς ἐκδηλώσεις τῶν οἰκουμενιστῶν, τώρα σιωποῦν ἐν σοφίᾳ καὶ διακρίσει! Εἶναι φοβισμένοι καὶ ἄτολμοι.

Συμβαίνει καὶ κάτι ἄλλο ἀξιοκατάκριτο:

Μιλοῦν καὶ γράφουν κατὰ τοῦ Παπισμοῦ, ἀλλὰ δὲν ἔχουν τὸ θάρρος νὰ μιλήσουν γιὰ τὰ ἔργα καὶ τὶς ἡμέρες τῶν Ὁρθοδόξων, ποὺ κατάντησαν Οἰκουμενιστές.

Ὁ σκανδαλισμὸς τοῦ πιστοῦ λαοῦ ἀπ' τὶς συμπροσευχές τῶν οἰκουμενιστῶν εἶναι πολὺ μεγάλος. Ἀκοῦμε πολλές φορὲς μερικούς Χριστιανοὺς νὰ λένε:

«Ἄφου πηγαίνει ὁ Πατριάρχης στὸ Βατικανό, ἀφού ὑποδέχτηκε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τὸν Πάπα στὴν Ἀθήνα, σημαίνει ὅτι δὲν ἔχουμε μεγάλες διαφορές. Ὅλοι τὸ ἴδιο εἴμαστε! Οἱ Παπικοὶ μάλιστα εἶναι πιὸ ἀνοιχτοὶ στὸν κόσμον ἀπ' ὅ,τι ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι».

Κι ἔχουν δίκαιο νὰ βρίσκονται σὲ τέτοια σύγχυση. Οἱ Οἰκουμενιστές αὐτὸ ἐπιδιώκουν. Ν' ἀμβλύνουν τὸ Ὁρθόδοξο Αἰσθητήριον.

* * *

Ἀλλὰ δόξα τῷ Θεῷ!

Ἐπάρχουν κι ἐκεῖνοι, ποὺ ἀντιδροῦν σ' αὐτὲς τὶς ἐκδηλώσεις καὶ ὑψώνουν τὴν φωνή τους.

Δὲν εἶναι, βέβαια, μεγαλόσχημοι κληρικοί, εἶναι, ὅμως, ταπεινοὶ καὶ θερμοὶ Χριστιανοί, ποὺ δὲν παίζουν μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη τους.

Καὶ αὐτοὺς δὲν μποροῦν νὰ τοὺς ἀγνοήσουν οἱ Οἰκουμενιστές.

